

КРИВА
Е
ЦЕ
КА
О

тив илегал-
ства финан-
ану радни-

Б је откри-
ца у кућно

дозвола у
је од укуп-
рно током
тегално за-

таја мини-
и упућеном
са Барбери
подаци о
радили на

клада новча-
та црно из
иона евра,
укупна су-

КИАБ је
због запо-

је бројала
повећан на
спешнија,
ални парт-
ови модел

дужан још
радника да
сада је по-
била рупа
вавање на

на црно, у
днику из-
а је 5.000

кошта др-
кономије"
ра. Најви-
ађевинар-
и илегално
3. М.

asse 37)
ајева са
ји Дине
рјане

ори" Ду-
иу, у про-
uren-

Спомен-обележје српским интернирцима

■ Током Другог светског рата становништво и поред забрана успоставило контакте са радницима, које мали број преживелих још негује

Новаковић са представницима општине Винервалд

ЗАХВАЛНОСТ: Наш дипломата са становницима Ситендорфа

ФОТОГРАФИЈЕ: З. МИРКОВИЋ

"МЕСТО СЕЋАЊА": Остаци логора

Аустријска општина Винервалд, на сопствену иницијативу, у месту Ситендорф у суботу после подне свечано је отворила спомен-обележје, којим се одаје почит српским интернирцима који су, током Другог светског рата, били на принудном раду на овој територији.

На такозваном "Месту сећања" налазе се остаци логора, то јест барака, у којима су били смештени принудни радници.

Бараке у Ситендор-

фу изграђене су септембра 1938. најпре са намером да у њима бораве радници, који су били запослени на изградњи аутопута - садашњи А 21. Тада, то су пре свега, биле Бечлије, који су нашли посао у изградњи аутопута. Убрзо, када је рат почео, у бараке су доведени француски ратни заробљеници, а потом и српски цивили - интернирци.

Градоначелник општине Винервалд Михаел Кришк рекао је да су многи становници Ситендорфа веровали

у обнову аустријске привреде, када је после "аншлуса", почела изградња аутопута, који је донео многа радна места. Међутим, навео је он, касније се испоставило да се аутопут није градио због напретка, већ да би се војска и војна опрема Трећег рајха брже кретала.

Принудни радници из Србије, који су били млади људи, многи су имали само 15 година, обављали су у Ситендорфу тешке послове, за које су као накнаду највише могли да добију воду и хлеб - рекао је заменик градоначелника Мирко Бернхард, додајући да становништво није смело више да им да јер би му у супротном претиле санкције.

Он је даље истакао да је са српским интернирцима станов-

ништво Ситендорфа ипак успоставило контакте, које, мали број преживелих још негује.

- На "Месту сећања", ошаци и остаци барака, треба да подсете на зло време - поручио је Кришк.

Владимир Новаковић, министар саветник амбасаде Србије у Аустрији захвалио се грађанима Ситендорфу на овом великом гесту, истичући да су они тиме спречили да падну у заборав жртве из наше земље. Он је подсетио да је у Аустрији за време Првог и Другог светског рата животе оставило више десетина хиљада Срба.

Новаковић је навео да су амбасада и Удружење ратника из Првог и Другог светског рата из Србије били изненађени када су чу-

РЕТКОСТ

Реткост је у Аустрији да једна општина на сопствену иницијативу успостави спомен-обележје у знак сећања на жртве Трећег рајха. Пројекат успостављања спомен-обележја на месту на којем се налазио логор за српске интернирце иницирали су чланови општинске власти Андреа Хајндл и Мирко Бернхард. Историчар Роберт Штрајбел казао је да је ово спомен обележје симбол за борбу против заборава злочина прошлости.

ли за историју места Ситендорф, јер нису имали податке о овом логору у којем су били смештени српски интернирци. 3. МИРКОВИЋ

Умиралаи од тифуса

На једном споменику на гробљу у Ситендорфу наведено је 17 имена српских интернираца који су преминули од маја до августа 1942. године. Иначе, према сећању становника Ситендорфа, због тифуса, свакодневно су умирала три до четири интернирца.

Дуж читаве оgrade на гробљу налазиле су се раке у које су сахрањивани српски интернирци. Пошто је заразна болест побеђена логор је затворен и коришћен као складиште фабрике за израду авиона из Хинтербрила.